

Gelin Kardeş Olalım

● ● Ömer Özdemir

“Hep birlikte Allah’ın ipine (Kur’ân’a) sınımsız sarılın. Parçalanıp bölünmeyin. Allah’ın size olan nimetini hatırlayın. Hani sizler birbirinize düşmanlar idiniz de O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte O’nun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz.” (Al-i İmran 3/103)

İnsanlık tarihine baktığımız zaman şunu görüyoruz ki, birlik ve beraberliğini devam ettiren topluluklar, yükselerek varlıklarını devam ettirmişler, ayrılık ve ihtilafa düşen topluluklar ise tarih sahnesinden silinip gitmişlerdir. Bu durumu Mehmet Akif Ersoy bakın ne de güzel ifade etmekte:

“Girmeden bir millete tefrika,
düşman giremez,
Toplu vurdukça gönüller,
onu top sindiremez.”

İslam âlemine baktığımızda da şunu görüyoruz ki, Müslümanlar ne zaman birbirine sınımsız bağlanmış ise dünyaya huzuru, barışı ve adaleti getiren medeniyetler kurmuşlar, ayrılık gayrılığa ve anlaşmazlıklara düştükleri zaman ise parçalanmış ve dağılmışlardır.

Biz Müslümanları güçlü kılacak, tekrar dünyaya huzur ve barışı getirecek bir medeniyetin mensupları kılacak en önemli unsur İslam kardeşliğidir. Müslümanlar, ırkına, rengine, diline, vs. bakmadan birbirimize kenetlendiğimiz zaman tekrar dünyayı imar eden bir güce kavuşuruz. Bizi birbirimize bağlayan o kadar güçlü bağlarımız var ki ırkımız, rengimiz, dilimiz ayrı ayrı olsa da Rabbimiz bir, Peygamberimiz

bir, Kiblemiz bir, Dinimiz birdir... Bizi bu kadar birbirimize bağlayan değerler, geçici menfaatler uğruna bir araya gelip menfaatleri bittiğinde birbirlerinden ayrılan toplumların beraberliklerinden çok daha güçlü bir kardeşlik bağı sağlamalı değil mi? Bu kutsal bağlarımızın farkında olup birbirimize daha sıkı kenetlenmeye bugün her zamankinden daha çok ihtiyacımız vardır. Peygamber efendimizin konuya ilişkin şu hadisi bütün tazeliğiyle yolumuzu aydınlatmaktadır: “Birbirinize kin tutmayın, haset etmeyin, sırt dönmeyin ve ilginizi kesmeyin. Ey Allah’ın kulları, kardeş olun...” (Buhârî, Edeb, 57, 58)

Mekke’den Medine’ye hicret eden Muhacirler ile bütün maddi ve manevi imkânlarını, Muhacir din kardeşleri ile seve seve paylaşan Medineli Ensar’ın tüm insanlığa örnek kardeşliğini hatırlayalım. Bugünün Müslümanları olarak bizler de bu kardeşlikten pay çıkarmalı,

15. ÜNİTE AHLAK

DİSİPLİN BAŞLIĞI / Gelin Kardeş Olalım	35
ADAB-I MUAŞERET / Yeryüzünün Bahçıvan Adaylarına	37
MÜSLÜMAN STİL / Bizden Değil Hepimizden	39
DİSİPLİN BAŞLIĞI / İrkçilik ve Bazı Bahaneler	41
ÖZ DEĞERLENDİRME TESTİ? / Ben miyiz? Biz miyiz?	43
Ne Kadar Kardeşiz?	
ÖZ DEĞERLENDİRME TESTİ? / Ben miyiz? Biz miyiz?	43
Ne Kadar Kardeşiz?	
SEÇME HİKAYELER / Delik Kova	46
PEYGAMBER KISSALARI / Hz. Musa (a.s.)	47

Yeryüzünün Bahçıvan Adaylarına

●● Ayşenur Şenol

Sevgili kardeşim, bir demet kelime topladım sana. Kardeşlik tohumları ekmeye çalıştım satır aralarına. Al kardeşim, oku, gönlünce anla. Büyüt o tohumları. Tüm dünyaya çiçekler yolla, adı kardeşlik olan, yolu Allah'a çıkan, kokladıkça sonsuzluğa uzanan.

Evvela bizi kardeş bilen, bizimle buluşmayı daha bizler yokken isteyen, görmediğimiz halde çok çok sevdiğimiz ve dahi sevdiğimiz pek kıymetli biricik Peygamberimizden (a.s) bir demet hadisle belleylelim kardeşliğin şîârını:

“Sakın zanna yer vermeyin. Zira zan, sözlerin en yalanıdır. Tecessüs etmeyin, haber koklamayın, hasetleşmeyin, birbirinize buğz etmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin, ey Allah'ın kulları, Allah'ın emrettiği şekilde kardeş olun. Müslüman Müslüman'ın kardeşidir. Ona ihanet etmez, zulmetmez, onu mahrum bırakmaz, onu tahkir etmez. Kişiye

şer olarak, Müslüman kardeşini tahkir etmesi yeterlidir. Her Müslüman'ın malı, kanı ve ırzı diğer Müslüman'a haramdır. Allah sizin sûretlerinize ve kalıplarınıza bakmaz, fakat kalplerinize ve amellerinize bakar. Takva şuradadır -eliyle göğsünü işaret etti-: Sakın ha! Birinizin satışı üzerine satış yapmayın. Ey Allah'ın kulları, kardeş olun. Bir Müslümanın kardeşine uç günden fazla küsmesi helal olmaz.”

Kimdir kardeş bize? Allah'ın yarattığı kuldur, Müslüman'dır. Ne bir fazla ne bir eksik. Ne şucudur ne bucu, ne ordadır ne burda, ne oralıdır ne buralı, ne onlardandır ne bunlardan, ne zengindir ne fakir, ne güzeldir ne çirkin, ne aktır ne kara, ne uzundur ne kısa, uzar gider bu sıra! İnsan aklının aldığıncaya... Bu satırlar almaz da ah insanoğlu bir düşmanlığa başlarsa işte uzar gider bu sıra, (t)uzaklara, düşmanlığa, savaşımlara. Günahsız olanımız var ise çıksın öne, yok değil ise kardeşliktir yakışan bizlere. Allah'ın bir kuluyum işte, gel bize katıl bize, kardeşlik öykümüze, söyleşelim biz bize.

-Bir “zan”nı değişme bir cana. Ne yalandır ki o, böyle biline! Zıyan etme sözünü, özünü ihtimal diye, yoksa götürür kardeşinden seni zemheri yellerine. Zannetmeyelim zanna hakkımız var, aman uzak duralım o ne obur bir canavar!

-Laf taşımak, haber koklayıp üfürmek, bugün bana yarın sana... Güven olur mu bunlarla hallenen insanlara? İlgisiz

Bizler de Müslümanlar olarak tek bir vücudun azaları olduğumuzun bilincinde olarak başta en yakın çevremizden başlayarak Suriye'deki, Halep'teki, Filistin'deki, Gazze'deki, Myanmar'daki, Doğu Türkistan'daki, Somali'deki, kısacası dünyanın dört bir yanındaki Müslüman kardeşlerimizin dertleriyle dertlenmeli, elimizden gelen maddi ve manevi her türlü yardımı yapmalıyız. Nitekim Peygamberimiz, Müslümanların derdiyle dertlenmeyen, Müslümanların felaketinden müteessir olmayan; onların yardımına koşmayan gerçek anlamda Müslüman olmadığını ifade etmektedir.

Yazımızı Yunus Emre'nin şu güzel dörtlülüğü ile bitirelim:

**“Gelin tanış olalım,
İşi kolay kılalım,
Sevelim, sevilelim,
Dünya kimseye kalmaz”**

dünyanın dört bir yanında kan ve gözyaşı içinde inleyen Müslümanlara, asırlarca bütün İslam âleminin umudu olmuş ve hâlâ tek umudu olan bu aziz milletin torunları olarak bizden yardım eli bekleyen bütün dünya Müslümanlarına kardeşlik elimizi uzatmalıyız.

Müslümanları bir bedene benzeten Peygamberimiz, Müslümanların birbirinin derdi ile dertlenmesi, birbirinin ihtiyaçlarını gidermesi, birbirlerinin yardımına koşması gerektiğini şöyle ifade etmektedir: “Müminler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir tek vücuda benzerler. Vücudun bir organı hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da uykusuzluk ve ateşlenmek suretiyle bu hastalığa ortak olurlar.”

olmadığı işe, bilinmesi istenmeyen özele merak salma, bir de yetmeyip bunları bulmaya çaba harcama, yani "tecessüs" de beri dursun bizlerden, en başta kalbimizden.

-Müslüman kardeşimle "hasımlaşma" niye olsun ki? Birlikte ilerlemek, koşmak varken hedefe.

-Kin, nefret okları yakışır mı müminden mümine? Buğz etmek ancak Allah içinse helaldir bize.

-Sırtımı nasıl çevireyim kardeşime? Sızlamaz mı burnumun direği yanımda üşüyen çocuğa, evinde çorbası pişmeyen komşuma, hakkı yenilen amcama, namahremim eli değerken bacıma, bombalanmak üzere olanlara, kışın ayazında taşa toprağa sarınanlara, orucu zorla mahşere bırakılanlara, kıyafetinden ötürü hor görülülere, üzerinde taşıdığı hilal sembolünden ötürü otobüsten indirilenlere... Bir ses seda yok mu kardeşimden, diye avazı çıktığıncaya kadar kardeşlerime sağır olabilir miyim? Sudan'ıma, Somali'm'e, Moritanya'm'a, Libya'm'a, Pakistan'ıma, Türkistan'ıma, Çeçenistan'ıma, Habeşistan'ıma (Etiyopya), Mısır'ıma, Myanmar'ıma, Mali'm'e, Suriye'm'e, Halep'i-me, Filistin'ime, Kudüs'üme, Bosna'm'a, Kosova'm'a, Makedonya'm'a ve dahi nice kardeş diyarlara... Hepsi benden, hepsi bizden olan kardeşlerime... Adını sanını zikretmediğim, belki bilmediğim, haritada gösteremediğim ama kardeşim olan nice diyarlara kör olabilir miyim? Kalbime mühür vurabilir miyim? Sırtımı dönebilir miyim?

Bol sorulu, çok sükûtlü cevaplar ardından nice gerçekler vardır ki dile gelmez de yaşanır. Nice acılar vardır ki bilinmez de yayılır. Kardeşlik bir selâm, esenlik, barış öyküsüdür ve sükûta muhalefeti gerektirir, bu da canla başla kardeşinin yanında durabilmekle mümkün olur. Efendimizin (a.s) sözü ile düşünelim

iştirakimizi, ahvalimizi: "Birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamette, birbirlerine şefkette müminlerin misali, bir beden misalidir. Ondan bir uzuv rahatsız olsa, diğer uzuvlar uykusuzluk ve hararetle ona iştirak ederler."

- Bir alış-veriş bitmişken kardeşimle yaptığım anlaşmayı yok sayıp bir başkasına satış yapmam her ne gerekçe ile olursa olsun bana yakışmaz. Kardeşime saygısızlıktır, yanlıştır. Sözler de öyledir, bir kardeşimize söz verdiğimiz o çiğnenip başkası ile anlaşma yapılmamalıdır.

-İhanet, zulüm, mahrum bırakma, aşışılama, küçük görme, kana, mala, cana kastetme... Bunlardan zerresi değmesin sinemize. Çıkmasın karşımıza mizan denen terazide, gölge düşürmesin kardeşliğimize.

-Küsmek ise can yanınca belki bir çare lakin değil tek çare. Kardeş de kuldur neticede. Kardeşimize sırt çevirmek olmaz. Özür güzel nimet. Özre mahal vermemeye gayret etmeli, gerek oldu ise de ertelememeli, kardeşimizle helalleşme, barışma yollarına gitmeliyiz. Allah affedicidir affetmeyi sever ya, bizler de affetmeyi sevmeli ve bilmeliyiz.

Bizi kardeş kılan Allah'a hamdolsun! Ömür küçük sermaye, büyütelim kardeşlikle. Allah'ın dilediğince yaşayalım birlikte! Ektiğimiz tohumlara güzelce bakıp nice çiçekler yeşerten yeryüzü bahçıvanları olabilmemiz duası ile...

Bizden Değil Hepimizden!

●● Esmâ Budak

Tarzınızla dünyaya hitap edebilir misiniz? Sizi görenler yanınıza güvenle yaklaşır tebessümle ayrılabilir mi? Evet bu ay kişinin giyim kuşamıyla, aksesuarlarıyla ve karakteristik duruşuyla bu soruları nasıl cevaplayacağını göreceğiz.

İşte Stilimiz;
Yöresel kaynaşma, farklılıkları biz duygusuyla birleştirmede usta bir stilist ve modelisttir. Her ortamda rahatlık sağlayan şalvar ve şalvar pantolonlar, çeşitli yörelerin oyalı yemenileri onda hayat bulur. Farklı coğrafyaların farklı renklerine stilimizde rastlamanız çok olağan. Kimi zaman kara bir Karadeniz puşusu, kimi zaman ise bir Filistin puşisi ile karşınıza çıkabilir. Afgan tipi pantolonlu elbiseler ya da Hint usulü işlemeli elbiseler, tarzının bir parçasıdır. Patiskadan büzgülü uzun eteklerle kombin bol gömlekler, çiçekli viskon entarilerle zarif ve renkli bir karşılama sunar. Giyinişte bu kadar geniş bir coğrafyaya yayılması onu her kılıkta göreceğiniz anlamına gelmez. "Asla!"ları olan bu tarzın en belirgin özelliği, farklı din ve ahlaktaki kişilerle asla benzeşmemesi ve bu konudaki titiz tutumudur.

Bulunduğu ortama uygun giyinmek tabirinin görsel bir sunumudur adeta.

Kıyafetleri ve tavırları girdiği ortamda göze batmaz ve karşısındaki kişiyi kibir rüzgârları ile ötelere sürüklemeyen. En lüks ortamlarda dahi olsa aşırılıklardan uzak duran ve gösterişten hoşlanmayan stilimizi asla pejmürde bir halde de göremezsiniz. Çeşitli sosyal kesimden insanlarla iletişim halinde olan bu aktif kişi, her kesimin, yanında kendini rahat hissettiği kişidir. Sosyal statü takıntısı olmamasının bu konuda önemli bir payı olduğu düşünülüyor. Giyinişi ve tavırlarıyla ötekileştiricilikten uzak, kucaklayan ve bizden hissini veren bir yapıya sahiptir.

Şucu, bucu diye ayrışmadan onu her kesimden topluluğun içinde aktif olarak görebilirsiniz. Cemiyetlerin içinde vakur duruşu ile yer alır. Girdiği ortamlarda yabancılıktan çok bizdenci bir yaklaşım sergiler. Uzlaşmacı ve problem çözücü bir bakış açısına sahiptir. Anlamsız karpisler, kıskançlık tripleri ve küstüm tavırlarına ise onda rastlamanız imkânsız.

Yardım organizasyonları, moral etkinlikleri, kaynaşma yemekleri, destek konvoylarının olmazsa olmazı bu stil çevresindekileri pozitif enerjisiyle sarmalar. Moral ve umut pompalar. Her etkinliğe farklı bir kıyafet kompleksi taşımayan stilimiz, gittiği yerlerde kıyafetinden çok sıcak tebessümü ve kendinizi yabancı hissetmeyeceğiniz bakışlarıyla sizi selâmlar. Bütün bu sosyal projelerde şöhret modelliği yapmaktansa insanlığı yan yana binalar gibi desteklemeyi ve sağlam bir zemine oturtmayı hedefler.

Ancak yumuşak görüntüsüne aldan-

mayın. Bu tarz kolay lokma olacak yumuşaklık da değildir. Zalim ve inkârcılara karşı zorlu, mücadelecî ve savaştıcı ruhu ortaya çıkar. Tam bir hak ve adalet temsilcisidir.

Kullandığı çantalar en kapsamlı aksesuarlarındandır. Sanki karşısındaki kişinin sıkıntısını giderici bir misyonu

varmışçasına içinden umulmadık eşyalar çıkabilir. Çok gözlü bu çantalar su, paylaşılabilir şekilde hazırlanmış yiyecekler, yedek eşyalar, çocukları sevindirebilecek küçük hediyelerle doludur.

Uzaktan bile baksanız ŞİP! diye tanıyabileceğiniz, baştan aşağıya DİKKAT! çeken bu özellikler size kimi hatırlattı? Tabii ki Genç Müslüman Hanım ve Beyleri;) Şimdi size düşen aşağıdaki soruları yanıtlamak;

Müslüman Stilinin bölge, dil, ırk, mezhep fark etmeksizin her kesimce sevilmesinin, güvenilmesinin ve saygı duyulmasının sebebi nedir?

Sen kendi tarzında bu noktaya ulaşabileceğini düşünüyor musun, neden?

Bu aylık bu kadar. Bir başka Müslüman Stil başlığında buluşmak üzere HOŞÇAKALIN

İrkçilik ve Bazı Bahaneler

Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınmanızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır.
(Hucurat 49/13)

●● Asiye Çiner

Tarih boyunca hemen her dönemde ve toplumda rastlanan ırkçılık, 19. yüzyılda çok farklı bir şekilde tartışılmaya başlanmıştır. Bu tartışmaların sebebi, bu dönemde yapılmış bazı bilimsel çalışmalardır. Bu bilimsel çalışmalardan en önemlisi Darwin'in 'Türlerin Kökeni' adlı çalışmasıdır. Bu çalışmadan sadece biyoloji alanında değil sosyal bilimler alanında da sonuçlar çıkartılmıştır. Canlılarla ilgili bu çalışmayı toplumsal alanda yorumlamak ya da uygulamak dediğimiz bu bakış açısına "Sosyal Darwinizm" denir. Sosyal Darwinizm genel olarak "yaşamak için mücadele" ve "en iyinin hayatta kalması" şeklinde özetlenir.

Sosyal Darwinizm'den yola çıkarak birçok alanda çalışmalar yapılmıştır. Mesela dünya üzerinde yaşayan insanlar görünüşlerine göre kategorize edilmiş, bazı insanların doğuştan daha zeki, daha imtiyazlı olduğu savunulmuştur. Birçok çalışmada piramidin en üstünde İngilizlere göre Anglosaksonlar (İngilizler), Almanlara göre Aryanlar (Ari ırkı, Cermenler), bazen de Akdenizliler yer almıştır. Piramidin orta kısımlarına ise Asyalılar (Çinliler, Japonlar, Koreliler), Türkler, Araplar; en alt kısmına da Aborjinler, Afrikalı siyahlar yerleştirilmiştir. Bu dönemde kafatasları ölçülmüş, kafatası büyüklüğü ve şekline göre insanların zekâ seviyeleri ile ilgili sonuçlar çıkartılmıştır.

"Güçlü olan haklıdır." Çoğumuzun üzerinde durmadığı, yerli yersiz cümlelerde kullandığı bu sözü, pek çokları tesadüfen oluşmuş bir söz zanneder. Oysa bu söz 19. yüzyılın ileri toplumlarının yenedünya kurgusunun basit bir özeti. Sadece daha iyilerin hayatta kaldığı, "büyük balığın küçük balığı yuttuğu" acımasız bir dünya... Böyle bir dünyada kimler hayatta kalabilir? Tabii ki en güçlü olan, en uyanık olan ve önce davranan. "Ye, yoksa yenirsin!" Her insan doğadaki bu düzene ya uyum sağlayacak ya da yok olacak...

Müslüman Stilinin ilham kaynağına, dipnotları araştırarak ulaşabilirsin!

Ebû Dâvûd, Libâs, 4, Buhârî, Libâs, 64, Müslim, Tahâret, 55, Buhârî, Libâs, 67 hadisleri Buhârî, Libâs, 1
<http://hadislerleislam.diyaret.gov.tr/?p=kitap&h=karde%CS%9Flik+birlik+beraberlik&i=2.1.293&t=0>
<http://hadislerleislam.diyaret.gov.tr/?p=kitap&i=3.0.364>
Buhârî, Edeb, 57, 58.
Müslim, İmân, 93.
İbn Mâce, Libâs, 24.
Buhârî, Salât 88.
Fetih Suresi (48), 29 ve Mâide Suresi (5), 54.
Müslim, Zîkr, 38; İbn-i Mâce, Mukaddime, 17.

Aslında sözde bilimsel olan bu veriler, sömürgecilik ve ırkçılığa giydirilen bir kılıftan başka bir şey değildi. İngiliz şair Rudyard Kipling'in ünlü "The White Man's Burden (Beyaz Adam'ın Yükü)" adlı şiirinde bu anlayış özetlenmiş, üçüncü dünyanın gelişmemiş insanlarına karşı alınması gereken tavır şöyle ifade edilmiştir:

"Onları suçlarsan iyi edersin, Onlardan nefret edersen kendini korursun."

Daha sonraki aşamada engellilerin, hastaların genlerinin bir sonraki kuşaklara aktarılmaması için binlerce insan kısırlaştırılmıştır (Öjeni). Fakirlere yardım etmek, zayıf olanı kollamak, hatta hastaları iyileştirmek bile küçümsenmiş; doğanın yasasına aykırı olarak nitelendirilmiştir. Nazi Almanyasında engelliler, hastalar denek olarak kullanılmış; binlerce insan hayatını bu deneylerde kaybetmiştir. Keza bu bakış açısıyla 2. Dünya Savaşı'nda da yüzbinlerce insan öldürülmüştür.

İnsanları "konuşan hayvan", yaşamı "herkesin herkesle savaşı" olarak tanımlayan bu zihniyet canlılar piramidinin tepesine de üstün insanı koymuş ve ona sırf daha akıllı olduğu için yeryüzünde sınırsız tasarruf hakkı tanımıştır. Böylece insanı bütün erdemlerinden soyutlamış, onu bir sosyal hayvana, toplumsal hayatı da bir rekabet savaşına indirgemıştır. İşin ilginç tarafı hayatı, bir vahşi yaşam belgeseline çeviren bu kalpsiz anlayış hâlâ bugünün dünyasının en önemli yön belirleyicisidir.

İşte bu noktada, çağın sorularına çoktan cevabını vermiş Müslüman şahsiyete ihtiyaç vardır:

Sendedir ma'den-i envâr-ı fütüvvet sende
Gizli gizli dahi vardır nice hâlet sende
Ma'rifet sende hüner sende

hakikat sende
Nazar etsen yer ü gök dūzah u
cennet sende
Arş u kürsî ü melek sendedir
elbet sende.
Hoşça bak zâtına kim zübde-i âlemsin sen
Merdüm-i dîde-i ekvân olan
âdemsin sen." Şeyh Gâlib

(Sevgi sırlarının saklanacağı yer sendedir, sende
Yiğitlik nurlarının madeni sendedir, sende
Gizli gizli daha nice haller var sende
İrfan sende, ustalık sende,
hakikat sende
Bir baksan, yer ve gök, cehennem ve cennet sende
Yüce ve ilahi makamlar ve melekler sendedir elbet sende.

Hoşça bak kendine ki âlemin özüsün sen.

Kâinatın gözbebeği olan insansın sen)

BEN MİYİZ, BİZ MİYİZ? NE KADAR KARDEŞİZ?

Handan Yalvaç Arıcı

1. Televizyonda haberleri izlerken savaş bölgesinde yaşayan insanların yiyeceğe ihtiyaç duyduğunu, hatta kimi çocukların açlıktan karton, çöp gibi şeyler yediklerini görüyorsun. Böyle bir durumda ne yapardın?

- A. Ne yapabilirim ki, hayat işte! Herkese aynı şans vermiyor. Onlar için: "Batsın bu dünya, bitsin bu rüya" şarkısını söyledim.
- B. Çok üzülürdüm, hemen arkadaşlarımla organize olur, o insanlar için yardım kampanyası başlatırdım.
- C. Zaten duyarlı insanlar gerekli yardımı yapıyordur, bana ihtiyaç yoktur diye düşünürdüm.
- D. Savaş durumunda bu yaşananları normal görürdüm.

2. Öğretmen bütün sınıfa bir proje ödevi veriyor. O proje için gerekli olan materyali kimse bulamıyor. Ama senin bir tanıdığın senin için bu materyali bulabileceğini söylüyor. Bu durumda materyali sadece kendin için mi isterdin?

- A. Tabi ki kendim için isterdim, böylece en yüksek notu ben alırdım.
 - B. Sadece kendim ve kankilerim için isterdim, diğerleri beni hiç ilgilendirmiyor.
 - C. Tabi ki tüm arkadaşlarım için isterdim. Projeyi sınıfça yapacağız, sadece kendimi düşünmem uygun olmaz.
 - D. Gıcık olduğum arkadaşlar için projeye uygun olmayan materyal isterdim. Yaşasın kötülük!!!
- 3. Dönem sonunda karnedeki notlar çok iyi, takdir almışsın ve eve gidiyorsun. Serviste senin yaşıtın ve karnesinde çok zayıf olan birinin yanına oturdun. Nasıl tepki verirdin?**
- A. Hiç umurumda olmazdı, ne yapayım, o da zamanında çalışsaymış!!!
 - B. "Nazar etme ne olur, çalış senin de olur!" derdim.
 - C. Aman boş ver! Karne, takdir, teşekkür fani işler bunlar...
 - D. "Çalışırsan düzeltebilirsin"

arkadaşım.” diyerek yardımcı olmaya çalışırdım.

4. Yeni bir ayakkabı almışsın eve doğru yürürken yolda seninle aynı yaşta birinin çok eski terliklerle yürüdüğünü görüyorsun. Bu durumda ne yapardın?

A. Kendisine ayakkabı alabilmesi için verebildiğim kadar para verirdim.

B. Üzülürdüm ama herkesin hayatında farklı zorluklar var diye düşünürdüm.

C. O çocuğu görmemiş gibi davranır, kendimi rahatlatırdım.

D. “Nerede bu devlet, nerede bu millet” diye topluma tepki gösterirdim.

5. Hoşlanmadığın hatta gıcık olduğun bir arkadaşını üzgün bir halde görse ne yapardın?

A. Allah Allah, bir şey mi yapmam gerekiyor?

B. Kendi arkadaşları ilgilensin bana ne, ben Marco Paşa mıyım?

C. Yanına giderdim “Yardım edebileceğim bir şey var mı?” diye sorardım.

D. Gülerek dalga geçer gibi konuşurdum, ohh biraz daha üzülün!

6. Bir pizza şirketi reklam olarak “30 dakikada pizzanızı getiremezsek pizzanız bedava!!!” diye ilan veriyor. Sen de kendine pizza ısmarlıyorsun ama pizza 40. dakikada geliyor. Pizzayı getiren görevli senin yaşlarında genç bir çocuk ve sana yolda gelirken düştüğünü, üstünün başının çamurlandığını, bu yüzden pizzayı geç getirdiğini söylüyor. Bu durumda ne yapardın?

A. Bana ne, geç kalmasaydı! Maaşından kesilirse kesilsin, bu pizza için bir kuruş bile vermem!

B. Hemen su getirirdim, çocuğun elini yüzünü temizlemesine yardımcı olur-dum ve pizzanın parasını öderdim.

C. Ne olursa olsun, bu durumda pizza bedava olmak zorunda!

D. Canım insanlar ne kadar da yalana alışmışlar! Belli ki gezmiş dolaşmış, pizzayı geç getirdiğini fark edince yalandan çamura batmış. Hemen kapıyı suratına çarpıp, pizza şirketine şikâyet ederdim.

7. Öğretmeniniz anlamakta zorlandığınız bir dersi daha iyi anlamanız için yardımcı kitap almanızı istedi. Ama sınıfınızda maddi durumlarının kötü olduğunu bildiğin bir grup arkadaşın o yardımcı kitabı almak istemedi. Böyle bir durumda ne yapardın?

A. Biraz az yesinler, onlar da alsınlar.

B. Beni ilgilendirmez! Ben sadece para toplamakla görevlendirildim, ne demişler “Parayı veren düdüğü çalar!”

C. Bu demek oluyor ki; birkaç rakibi daha eledim, en yüksek notu ben alacağım.

D. Sınıftakilerle konuşurdum, kitap almayan arkadaşlara da kitap alır, ücreti aramızda bölüşürdük.

8. Çok acıkmış bir anında elindeki sandviçi ısıırken birinin iştahla ve özenerek senin sandviçine baktığını görse ne yapardın?

A. Böyle aç numaralarına karnım tok! Oooo biz neler gördük, neler yaşadık.

B. Hemen sandviçimin yarısını böler, o kişiyle paylaşırdım.

C. Elimdeki sandviçi verirsem ben aç kalacağım için hemen yoluma devam ederdim.

D. Vicdanım sızlardı ama bir sandviç alamayacak kadar fakir bir kimse yoktur diye düşünürdüm.

9. Daha önce televizyonda, savaş bölgesinde yaşayan insanların halini görmüş, çok üzülmüş ve o insanlar senin ülkende olsa yardım edebileceğini düşünmüşsün. Bir gün yolda giderken savaştan kaçan insanlarla karşılaşyorsun. Bu durumda ne yapardın?

A. Empati kurar, kendim bu hale düşsem ne hissederdim diye düşünürdüm. Hemen etrafımdakileri organize eder, o insanların ihtiyaçlarını gidermek için elimden geleni yapardım.

B. “Keşke savaştan kaçıp, ülkelerini düşmana bırakmasalardı! Çok büyük hata!” diye düşünür, onlara içten içe kızardım.

C. İnsanın dilini, kültürünü bilmediği yere sığınması ne kadar doğru, tartışılır.

D. Off of dünya kadar derdimiz var, bir de bunlarla mı uğraşacağız! Bu kadar insanın hangi birine yardım edeceğiz!!!

10. Proje ödevini son güne bırakmışsın. Pazar gününü ödevini tamamlamaya ayırmışsın ama arkadaşın seni arayıp kendi proje ödevi için yardım istiyor. Bu durumda ne yapardın?

A) Hemen arkadaşına yardıma giderdim önce onun ödevini, sonra benim ödevimi birlikte yapardık.

B) Gitmem canım bana ne, notlarımdan önemli değil ya.

C) Gel önce benimkini yapalım derdim, oyalana oyalana benim ödevi yapardık, onun ödevine vakit kalmazdı!!!

D) Hem iş yapacağım hem ayağına gideceğim HAHHAHA. Oldu, başka?

EN KARDEŞ CEVAPLAR

1) B 2) C 3) D 4) A 5) C 6) B 7) D 8) B 9) A 10) A

DEĞERLENDİRME

- En Kardeş Cevaplardan 9 Ya Da 10 Tanesini Doğru İşaretlediysen; **Tebrikler! Her Zaman, Her Koşulda Herkese Kardeş Olabiliyorsun...**
- En Kardeş Cevaplardan 4, 5, 6 Ya Da 7 Tanesini Doğru İşaretlediysen; Harikasın! **İnsanlara Kardeş Gibi Davranmak İçin Çok Gayretlisin...**
- En Kardeş Cevaplardan 2 Ya Da 3 Tanesini Doğru İşaretlediysen; **İnsanlara Kardeşçe Davranabilmek İçin Davranışlarını Gözden Geçirmelisin...**

Delik Kova

●● Hacer Çetin

Bir zamanlar, efendisinin evine her gün nehirden su taşıyan bir köle vardı. Köle, omzunda taşıdığı bir sopanın iki ucuna birer kova asar, bu kovaları nehirden aldığı su ile doldurur ve eve getirirdi. Ancak kovalardan birisi birkaç yerinden delinmiş eski bir kovaydı ve nehirde ağzına kadar doldurulan suyun, eve gelinceye kadar ancak yarısını tutabilirdi. Diğeri ise yepyeni ve sağlam bir kovaydı. Suyu hiç sızdırmadan taşırdı.

Tam iki yıl bu hal, böyle devam etti. Köle, nehirde iki kovayı tam dolduruyor, efendisinin evine geldiğinde ise sadece bir buçuk kova su kalıyordu. Sağlam kovanın içindeki suyun tamamı eve ulaşıyor ancak delik kovanın içindeki suyun yarısı akıp gidiyordu. Sağlam kova bu başarısıyla gurur duyuyor ve "ben işimi tam görüyorum" diyerek böbürleniyordu. Zavallı delik kova kusurundan dolayı utanıyor ve kendisinden beklenen görevi tam yapamadığı için hep üzülüyordu.

İki yıl boyunca su sızdırmayı içine sindiremediği için, bir gün dile gelip nehir kenarında köleye şöyle dedi: "Ey sucu! Kendimden utanıyorum ve senden özür dilemek istiyorum. İki yıl boyunca benim yüzümden sular akıp gitti, içime

doldurduğun suyun sadece yarısını efendinin evine götürebildim."

Köle, eski delik kovaya acıdı ve şefkatli bir sesle şöyle dedi: "Efendinin evine dönerken, yol kenarındaki çiçeklere dikkat ettin mi? Senin delik yerlerinden akan sular yolun kenarındaki çiçekleri suladı ve onlar bu sayede yeşerdi. Bütün çiçekler sana minnettardır. Yolun sadece senin tarafında çiçekler açtı, diğer tarafında hiçbir şey yeşermedi."

Gördüğünüz gibi, başarılarından dolayı kibirlenenlerin başkalarına hiç faydası olmaz. Lakin kendi kusurlarının farkında olanlar, başkalarına faydalı da olurlar, sevilir ve takdir de edilirler.

(Mesnevi)

Hz. Musa (a.s)

●● İrem Ertuğrul

Yüce Allah'ın sonsuz nimetlerinden her biri ayrı ayrı çok değerlidir kuşkusuz. Ancak O'nun merhametini düşündüğümde ilk aklıma gelen nimet, insanlığa gönderdiği peygamberler olur. Düşünsenize! O büyük Yaratıcı peygamber göndermemiş olsaydı ondan haberimiz olmayacaktı. Sorularımız içinde boğulacak, var oluş sebebimizi bile bilemeyecektik.

Bize Allah'tan haber getirmenin yanında, her peygamberin ayrı ayrı hikâyesi, bu hikâyelerin de ayrı ayrı ibretleri var.

Bu yazımızda Hz. Musa'nın hikâyesinden hangi ibretleri alabiliriz, ona bakalım.

Hz. Musa'nın hikâyesi, cehaletle, nankörlükle, şirk ve zulümle mücadelenin hikâyesidir. Musa doğduğunda, Firavun'un hükümdarlığındaki Mısır'da Kıptiler ve İsrailoğulları yaşıyordu. Hz. Yusuf döneminde Filistin'den çıkıp Mısır'a yerleşen İsrailoğulları, yıllar sonra Mısır'ı ele geçiren Kıptî Firavun'un zulmüne uğramışlardı. Firavun, kendi topraklarındaki bu kavmi köle olarak

kullanıyor, hesapsızca öldürüyor, kendi ülkeleri olan Filistin'e geri dönmelerine de izin vermiyordu. Nesillerce köleliğe alıştırılan İsrailoğulları işte bu durumdayken Allah onlara bir rahmet olarak Hz. Musa'yı gönderdi.

Firavun bir gece rüyasında, Kudüs tarafından gelen bir ateşin Mısır'a kadar uzanıp evlerini yaktığını görür. Müneccimler bu rüyayı, İsrailoğulları'ndan doğacak bir erkek çocuğun onu tahından edeceği şeklinde tabir etmeleri üzerine İsrailoğullarından yeni doğan tüm erkek çocuklarının öldürülmesini emreder. Musa'nın annesi, doğurduğu bebeğin erkek olduğunu görünce ağlamaya başlar. Bu sırada Allah, Musa'nın annesinin kalbine bir ilham verir ve o da bebeğini bir sepete koyarak Nil Nehri'nin sularına bırakır. Sepet suda sürüklenerek Firavun'un karısı Asiye'nin önüne gelir. Bebeği görür görmez ona içi ısınan Asiye, Firavun'u bu bebeği öldürmemeye ikna eder ve onu evlat edinir. Bebeğe, "sudan gelen" anlamına gelen Musa ismini koyarlar.

Firavun'un sarayında büyüyen Hz. Musa, bir gün çarşıda bir kavgayı ayırmaya çalışırken yanlışlıkla bir Mısırlıyı öldürür. Bunun üzerine Firavun'un askerlerinin onu öldüreceği korkusuyla şehirden kaçır. Uzun ve zorlu bir yolculuktan sonra bitap düşer ve Medyen'e gelir.

Burada Hz. Şuayb'ın kızlarına rastlar ve Hz. Şuayb'ın kızlarından biriyle evlenip on yıl onun çobanlığını yapar. Bu süre sonunda karısını da alıp Mısır'a, kardeşi Harun'un yanına gitmek ister. Yolda bir ara kaybolur ve uzakta yanan bir ateş görür. Ateşin yanına gittiğinde Allah onunla konuşur ve ona peygamberliğini bildirir.

Allah ona, Firavun'u İslama davet etmesini, kalbi yumuşamazsa da İsrailoğullarını Firavun'un zulmünden kurtarıp Mısır'dan çıkarmasını emreder. Hz. Musa'nın "Kardeşim Harun'un dili benimkinden daha düzgündür. Onu, beni destekleyen bir yardımcı olarak benimle gönder"(Kasas, 34) demesi üzerine Allah onun isteğini kabul eder ve iki kardeş mucizelerle desteklenerek Firavun'a giderler. Firavun, Hz. Musa'nın gösterdiği mucizeleri görmezden gelir ve tanrılık iddiasından vazgeçmez. Hz. Musa, Firavun ve kavmini imana çağırmaya devam eder. Firavun inkâr ettikçe, Allah onun kavmine tufan, çekirge, haşarat, kurbağa, kan gibi çeşitli azaplar gönderir. Ancak bunların hiçbirisi, Firavun ve kavmini yola getirmez.

Allah, bu kez Hz. Musa ve kardeşine, tüm İsrailoğullarını gizlice Mısır'dan çıkarıp Filistin'e götürmelerini emreder. İsrailoğullarının kaçtığını fark eden Firavun, tüm ordusuyla çıkıp onların peşine

düşer. Hz. Musa'nın kavmi, önlerinde Kızıldeniz, arkalarında ise Firavun'un askerleri olduğu halde kalınca, Allah Hz. Musa'ya, esasını yere vurmasını emreder ve deniz ihtişamla ikiye ayrılır. Hz. Musa ve kavmi ortadaki susuz alandan geçtikten sonra deniz, onları takip eden Firavun'un ve ordusunun üzerine kapanır ve hepsi boğulurlar.

Bu bir mutlu son gibi duruyor değil mi? Bir düşman alt edilmiş, bir halk kölelikten kurtulmuş... Ancak Hz. Musa'nın asıl mücadelesi burada başlıyor. Elinde, Filistin'e götüreceği bir halk var. Bunlar asırlarca kölelik yapmış, aşağılanmış, insan gibi yaşamaktan mahrum kalmış insanlar. Değerlerini koruma, özgürlük, din, düşünce kavramlarına tamamen yabancılar. Öyle ki tek istedikleri yemek, içmek... İşte bu insanların cehaletiyle mücadelesinde Hz. Musa, belki de Firavun'la olan savaşından daha zorlu bir durumda kalmıştır.

Halkı, Hz. Musa'ya, yolculuk boyunca söylenirler. Su isterler, Allah onlara Hz.

Musa'nın esasını taşa vurmasıyla su gönderir. Yemek isterler, gökten bildircin ve helva gönderir. Şükür gerektiren tüm bu nimetler karşısında onlar ne yaparlar peki? "Tek çeşit yemekten bıktık," diye nankörlük ederler. Hz. Musa onları 40 gün yalnız bırakınca hemen arkasından altından bir buzağı yapıp ona tapınmaya başlarlar. Filistin'e yaklaştıklarındaysa, orada yaşayan zalim insanlarla savaşmaları gerekiyordu. Ancak onlar, Hz. Musa'ya "Sen ve Rabbin gidin savaşın, biz burada oturup bekleyeceğiz," derler. Tüm bu şımarıklık ve nankörlükleri üzerine Allah onlara Filistin'i 40 yıl haram kılar. Yollarını şaşırır ve çöle sürüklenirler. 40 yıl... Bu köle neslin yok olup, özgür düşünen bir neslin ortaya çıkması için gereken minimum süre... Ne var ki, İsrailoğullarının Filistin'e müminler olarak girmelerine Hz. Harun'un da Hz. Musa'nın da ömrü yetmez. Bu yeni neslin vatanlarına kavuşmalarını görmek, daha sonra Hz. Yuşa'ya nasip olacaktır.

Hz. Musa'nın ve kardeşi Hz. Harun'un hikâyesi, dediğimiz gibi cehaletle mücadelenin hikâyesidir. İnsan olmanın en büyük hasletinin düşünmek olduğunu göz önüne alınca, Kur'an- Kerim'de açık ara farkla en çok adı geçen peygamberin Hz. Musa olmasının hikmetini anlayabiliriz. Hz. Musa'nın duasıyla bitirelim sözlerimizi:

"Ey Rabbim! Dileseydin onları da beni de bundan önce helak ederdin. Şimdi içimizden birtakım beyinsizlerin işledikleri günah sebebiyle bizi helak mı edeceksin? Bu sırf senin bir imtihanındır. Onunla dilediğin kimseyi saptırır-sın, dilediğini de doğruya iletirsin. Sen bizim velimizsin. Artık bizi bağışla ve bize acı. Sen bağışlayanların en hayırlısıdır." (Araf 7/155)

